

νει) Λέσβ. Μιά δαχτυλιά αλοιφή Λεξ. Περίδ. β) 'Η μικρά, ή άσήμαντος ποσότης πράγματος ή οίονει προς τὸ πάχος δακτύλου Ισοδυναμοῦσα Αἴγιν. Πελοπν. (Γαργαλ.): Νό μου τὸ βοτσόνι σου, νὰ σοῦ βάλω καμμιά δαχτυλιά λάδι γιὰ τὴ σαλάτα Γαργαλ. 4) Τὸ διὰ τοῦ δακτύλου δοκιμάζειν τὰς ὀρνιθας, ἐὰν ἔχωσι ῥὸν Θεσσ. Διὰ τὴν σημ. πβ. τὸ ἀρχ. οὐσ. β λ ι μ α σ ι ς. 5) 'Η διὰ τοῦ δακτύλου αἰσχροῦ ἀφή, τὸ καταδακτυλίζειν Θεσσ. Διὰ τὴν σημ. πβ. τὸ ἀρχ. σ ι φ ν ι ᾶ ζ ε ι ν. 6) Εἶδος ὑφάνσεως Λέσβ.

δαχτυλιάζω Πελοπν. (Γορτυν. Δίβρ. Καλάβρυτ.) δαχτ'λιάζον Μακεδ. (Θεσσαλον. Καστορ.) δαχτυλάζω Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Νικόπ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ο.

1) Ψάύω διὰ τοῦ δακτύλου Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Πόντ. ('Αμισ.) 2) Δοκιμάζω διὰ τοῦ δακτύλου τὰς ὀρνιθας, διὰ νὰ διαπιστώσω ἂν ἔχουν ῥὸν Μακεδ. (Θεσσαλον. Καστορ.): Δαχτ'λιάζον τ'ς ὀρν'θις. Συνών. ἄ β γ ο λ ο γ ῶ, μ α ρ α φ ο υ λ ῶ. 3) 'Απτόμενος πράγματός τινος ἀφίνω ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων μου Πελοπν. (Δίβρ.): Τὸ 'πιασε μὲ τὰ βρωμόχερά του τὸ χαρτί καὶ τὸ δαχτύλιασε. 4) Δοκιμάζω ἔδεσμά τι λαμβάνων διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ δακτύλου μικρὰν ποσότητα Πόντ. (Κερασ. Νικόπ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Δαχτυλάζω τὸ βούτυρον — τὸ μέλιν — τὸ 'ξύγαλαν.

δαχτυλιάρης ὁ, ἀμάρτ. δαχτ'λιάρης Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ᾶ ρ η ς.

'Ο καταδακτυλίζων, ὁ βλιμάζων.

δαχτύλιασμα τό, ἀμάρτ. δαχτύλιαγμα Μακεδ. δαχτύλασμαν Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) δαχτυλίασμαν Πόντ. (Σταυρ.) δαχτυλίαγμαν Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. δ α χ τ υ λ ι ᾶ ζ ω.

1) Τὸ καταδακτυλίζειν Μακεδ. Συνών. μ α ρ α φ ο ὑ λ η μ α. 2) Τὸ διὰ τοῦ δακτύλου δοκιμάζειν ἔδεσμά τι Πόντ. (Σταυρ. Τραπ. κ.ά.)

δαχτυλίδα ἡ, Κρήτ. Πελοπν. (Οἶν.) δαχτυλίδα Καππ. λαχτυλίδα Καππ. ('Ανακ. Σίλατ. Φλογ. κ.ά.) λαχτυλίδα Καππ. (Φάρασ.) δαχτυλία Καππ. ('Αξ. Μισθ.) δαχτυλία Καππ. ('Αραβάν.) δαχτ'υλίρα Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι.

1) Δ α χ τ υ λ ι δ ι 1, τὸ ὅπ. βλ., Καππ. ('Ανακ. 'Αραβάν. Γούρτον. Σίλατ. Φάρασ. Φλογ.): Δῶσ' με ἓνα παλιὸ λαχτυλίδα Φλογ. || 'Ἀσμ.

'Εδὰ 'ς τὸ γέρομο χάλασμα κ' ἐδὰ 'ς τὸ δόρτ - ὀρένι ἔπεσεν λαχτυλίδα μου, τὸ πρῶτο μ' ἀρραβῶνα 'Ανακ.

'Ανοίγει κι ἀρραβῶνα του, σταυρὸν καὶ λαχτυλίδα Καππ. 2) Δαχτυλήθρα 1, τὸ ὅπ. βλ., Καππ. ('Αραβάν.) β) Εἶδος δερματίνης δακτυλήθρας χρησιμοποιουμένης ὑπὸ τῶν ραπτῶν Κρήτ.

δαχτυλιδάκι κοιν. δαχτ'λιδάκ' κοιν. βορ. ἰδιωμ. δαχτυλιδάτθι Κάλυμν. Κῶς Ρόδ. κ.ά. 'αχτυλιδάτθι Κῶς Μεγίστ. Τῆλ. κ.ά. δαχτυλιάτθι Κῶς Ρόδ. κ.ά. βαχτυλιάτθι Τῆλ. βαχτυλιάτθι Κάρπ. Κάσ. δαχτυλιδάτθι Τσακων. Πληθ. δαχτυλιδάντζα Τσακων.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι. 'Η λ. καὶ εἰς Σομ.

1) Μικρὸς δακτύλιος κοιν. καὶ Τσακων.: Τὸ δαχτυλιδάκι,

ποῦ φορεῖ τὸ μωρό, τοῦ σφίγγει τὸ δαχτυλάκι. "Ενα δαχτυλιδάκι μὲ διαμαντόπετρα κοιν. Τὸ δαχτυλιδάτθι, π' ἀγοράκα, 'ν ἐχάκα τὰ σύνταχα (τὸ δαχτυλιδάκι, ποῦ ἀγόρασα, τὸ ἔχασα σήμερα τὸ πρῶτ) Τσακων. "Εκι ποῦ κάτσει δαχτυλιδάντζα! (ἐπῶλει κᾶτι δαχτυλιδάκια) αὐτόθ. || "Ἀσμ.

Ψόφος νὰ φάη τ' ἄλοον τζαὶ στρόφος τὸ μουλάρι ν-τζαὶ τὸ δαχτυλιδάτθιν δον 'ς τὸ χ χρουσοφὸν νὰ πάη (στρόφος = ἡ ἀσθένεια εἰλεὸς) Τῆλ.

'Υγειές τθαὶ χαιρετίσματα 'που τὸ σιὸρ Γιαννάτση τσαὶ σοῦ στείλε ὁ-θαίρετισμὸν ἓνα βαχτυλιάτθι αὐτόθι.

Χρονσὸ β - βαχτυλιάτθι μου τσ' ἡ πέτρα σου κουρτέσα, νὰ μῶδρον ν-νὰ σοῦ τὰ 'λεα τὰ χ' ἡ καρδιά μου μέσα (κουρτέσα = πολύτιμος) Κάρπ.

'Απὸ καθαρὸ χρυσάφι τὸ δαχτυλιδάκι σου, κόκκινο σὰν τὸ μερτζάνι εἶναι τ' ἀχειλάκι σου

Σ. Μελ., Κόκκιν. πουκάμ.³, 49. 2) Παιδιά, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ παίζοντες παρακαθήμενοι κύκλῳ περιφέρουν ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα κυφίως δακτύλιον, τὸν ὁποῖον ὁ ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ κύκλου ἱστάμενος συμπαίκτης προσπαθεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ διὰ νὰ ἀντικατασταθῇ παρ' ἐκείνου, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς χεῖρας συλλαμβάνει τὸν δακτύλιον Κύθηρ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Πελοπν. ('Αρκαδ. Γορτυν. Κυνουρ. Μαντίν. κ.ά.) Σάμ. κ.ά. 3) Τὸ φυτὸν Μελίλωτος ὁ Ἰταλικὸς (Melilotus italica) τῆς οἰκογεν. τῶν Ψυχανθῶν (Papilionaceae), τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς εἶναι χέδρωψ περιεστραμμένος εἰς σχῆμα δακτυλίου Πελοπν. (Γαργαλ.)

δαχτυλιδᾶς ὁ, Κύθηρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) κ.ά.—Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δημητρ. δαχτ'λιδᾶς Θράκ. ('Αδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι. 'Η λ. καὶ εἰς Βλάχ. καὶ Σομ.

1) 'Ο κατασκευαστὴς δαχτυλιδίων Θράκ. ('Αδριανούπ.) —Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δημητρ. 2) 'Ο παράμεσος δάκτυλος, ὁ φέρων συνήθως τὸ δαχτυλίδιον Κύθηρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) —Λεξ. Δημητρ. Συνών. χ ρ υ σ ο δ α χ τ υ λ ι δ ᾶ ς.

δαχτυλιδᾶτος ἐπίθ. Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶ τ ο ς. 'Η λ. καὶ εἰς Βλάχ. Πβ. τὸ εἰς Σομ. δ α κ τ υ λ ι δ ᾶ τ ο ς.

'Ο φέρων δακτύλιον, ὁ κεκοσμημένος διὰ δακτυλίου.

δαχτυλιδέλι τό, ἀμάρτ. δαχτ'λιδέλ' Λέσβ.

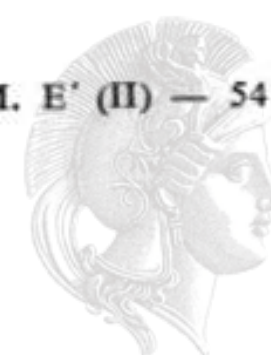
'Υποκορ. τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -έ λ ι.

Δ α χ τ υ λ ι δ ᾶ κ ι 1, τὸ ὅπ. βλ.

δαχτυλιδένιος ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έ ν ι ο ς.

'Ο ἔχων τὸ σχῆμα δακτυλίου Πελοπν. (Γαργαλ.) κ.ά.: "Εχει μὴ κοιλούρα ἀπὸ φελλὸ στρογγυλή, δαχτυλιδένια, καὶ τήνε φορεῖ καὶ κολυμπάει Γαργαλ. β) 'Επὶ ὀσφύος καὶ στόματος, ὁ οἶονει τὴν καμπυλότητα τοῦ δακτυλίου καὶ τὴν μικρὰν αὐτοῦ διάμετρον ἔχων πολλαχ.: Δαχτυλιδένια μέση-δαχτυλιδένιο στόμα πολλαχ. "Ηταν μὴ νέα λεπτὴ, κομφὰ ντυμένη, μὲ πρόσωπο ὀβὰλ καὶ στόμα δαχτυλιδένιο Λ. Τρυλαντ., Ν. 'Εστ. 20 (1936), 1345 || "Ἀσμ.

Μὲ προθυμία μεγάλη στέκω καὶ τὴν κοιτῶ,
στόμα δαχτυλιδένιο, δὴδ λόγια νὰ σοῦ πῶ
Κέρκ.

"Ανοιξε τὰ χεράκια σου καὶ σφιχταγάλιασέ με
καὶ τὸ δαχτυλιδένιο σου στόμα καὶ φίλησέ με
Κρήτ.

δαχτυλίδι τό, δαχτυλίδιο Βιθυν. (Τρίγ.) δαχτυλίδιο
Μυκ. δαχτυλίδιον Κύπρ. Πόντ. (Νικοπ. Οἶν. Τραπ.) δαχτυ-
λίδι κοιν. καὶ Τσακων. δαχτουλίδι Αἰγίν. δαχτουλίδ' Μα-
κεδ. Καππ. (Μισθ.) Πόντ. (Ἱμερ. Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ.
Χαλδ.) δαχτ'λίδ' πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. δαχ'λίδ' πολλαχ. βορ.
ἰδιωμ. δαχτυλίδ' "Ηπ. (Μαζαρ.) δαχτυλίν Κύπρ. δαχτυλίν
Χίος (Νένητ.) δαχτυλί Κῶς Ρόδ. κ.ά. δαχτυλί Θεσσ. (Ζα-
γορ.) Κάλυμν. Κάρπ. ("Ελυμπ.) Κάσ. Κῶς Ρόδ. Χίος (Δι-
δύμ. κ.ά.) δαχκνλίδι Τσακων. δαχκνλίδι Τσακων. δαχτάν-
λίδι Χίος (Βέσ.) δαθτυλίδι Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.)
δατ-τυλίδι Καλαβρ. (Γαλλικ.) δαστυλίδι Καλαβρ. (Μπόβ.)
δατ-τυλίδι Ἀπουλ. (Μελπιν. Σολέτ.) δατ-τυλίτι Ἀπουλ.
λαχτυλίδι Καππ. (Ἀνακ. Συνασσ. κ.ά.) βαχτυλίδι Τῆλ.
βαχτυλί Κάρπ. Κάσ. Τῆλ. βαχτυλί Κάρπ. Κάσ. Ρόδ. Χάλκ.
γαχτυλί Ρόδ. ἄχτυλίδι Κάρπ. Κάσ. ἄχτυλί Κάρπ. ("Ε-
λυμπ.) ἄχτυλί Κάρπ. Κάσ. δαχτυλίδι "Ηπ. Πληθ. δαχτυλί-
δια Πελοπν. (Μάν.) δαχτυλιδτζια Κῶς Ρόδ. κ.ά. δαχτυλτζια
Κάλυμν. δατυλίτζια Κύπρ. δαχτυλίθκια Κύπρ. δαχτυλί-
κια Κῶς δαχτυλία Καππ. (Μισθ.) δαχ'λιδγια Θεσσ. (Ἀνατ.)

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. δακτυλίδιον. Βλ. Διγεν. Ἀκριτ.
στ. 893 (ἐκδ. Π. Καλονάρ., σ. 55) «δός μοι λόγον, γλυκύτατε,
καὶ δός μοι δακτυλίδιον», Πρόδρομ. 1. 51 (ἐκδ. Hessel-
ing-Pernot) «οὐκ εἶδα εἰς τὸ δακτύλιν μου κρικέλιν δακτυλίδιον»
καὶ Μαχαιρ. 1, 84 (ἐκδ. R. Dawkins, σ. 31). Ὁ τύπ. δα-
χτυλίδιον ἤδη εἰς Χρον. Μορ. Η, στ. 1866 (ἐκδ. J.
Schmitt) «Μὲ δαχτυλίδιον γὰρ χρυσὸν ἀθέως τὸν ρεβεσπίζει»
Πβ. ἀρχ. οὐσ. δακτυλίδιον.

1) Ὁ δακτύλιος κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. Μελπιν. Σο-
λέτ. κ.ά.) Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.)
Καππ. (Ἀνακ. Μισθ. Συνασσ. κ.ά.) Πόντ. (Ἱμερ. Κοτύωρ.
Οἶν. "Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων. (Χαβουτσ. κ.ά.):
Δαχτυλίδι χρυσὸ - διαμαντένιο - ἀσημένιο - μαλαματένιο
κοιν. Ὁμορφον βοῦναι δὲ δαχτυλίν δῆς νύφ-φης! Κῶς
Ἀντάμα μὲ τὸ δαχτυλίν ὁ γαμβρὸς κρεμ-μᾶ μβρὸς 'ς
τὴ ν-νύφ-φη τσαὶ τοῦμβλες, βενέτικα, κωστανάνια φλουρ-
ξιά τσαὶ σταυρόμ-μαλαματένο Κάλυμν. Τὰ δαχτυλτζια μβο-
ρεὶ νᾶναι ν-τζαὶ μαλαματένα τσαὶ βολυμένια αὐτόθ. Φορού-
σανε καὶ δαχτυλίδια ἀντίκες (μὲ ἀρχαίους δακτυλιολίθους)
Λέρ. Φουράει καλὸ δαχ'λίδ' "Ηπ. (Ζαγόρ.) "Εχ' τὰ δάχ'λα
γιομᾶτα δαχ'λίδια "Ηπ. (Παλάσ.) Οὐ νοννὸς τοῦ γαμπροῦ
παίρῃ τοῦ δαχ'λίδ' ἀπ' τοῦ γαμπροῦ καὶ τοῦ παρὰ 'ς τοῦ χέρ'
τ' 'ς νύφ'ς Σπερελλ. (Ἀχυρ.) Εἶχα τοῦ δαχ'λίδ' τ' πιθροῦ μ'
πού 'ταν πιθαμένους Μακεδ. Τὰ δάχ'λα τ' εἶνι γιομᾶτα
δαχ'λίδια Εὐβ. ("Ακρ.) Χουρσὸ λαχτυλίδι (Ἀνακ.) "Εχ'
ἓνα δαχτυλίδ' 'ς σὸ χέριν ἀτ (Τραπ.) Μαλαματένεν - ἀση-
μένεν δαχτυλίδ' αὐτόθ. Ἐρέτθε ἓνα δαχτυλίδι τάσ' τὸν
ἄγιε (εὐρήκα ἓνα δαχτυλίδι μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν) Τσακων.
"Ορα ἓνα δαχκνλίδι 'π' ἔ, φαροῦ! (κοίταξε ἓνα δαχτυλί-
δι, ποῦ φορεῖ!) αὐτόθ. Ἡ μία (κόρη) τοῦ λέει, νὰ μοῦ φέ-
ρης ἓνα ὥραϊο δαχτυλίδι (ἐκ παραμυθ.) Ζάκ. Ἀκεὶ συμ-
φώνησαν κ' οἱ τρεῖς καὶ ἀφίνουνε ἀκεὶ πέρα τὰ δαχτυλίδια
(ἀκεὶ=ἐκεῖ ἐκ παραμυθ.) "Ηπ. (Μαργαρίτ.) Ἀποῦ πῖσ' ἀπ'
ν' πόρτα εἶνι ἓνα δαχ'λίδ' σκορνιασμένου (ἐκ παροιμιομ.)
Ἀλόνν. || Φρ. Μοῦ 'ρθε δαχτυλίδ' (ἐπὶ πλήρους ἐφαρμο-

γῆς ἐνδυμάτων, ὑποδημάτων, πύλων κ.ά.) Εὐβ. (Ψαχν.)
Συνών. φρ. Μοῦ 'ρθε κουτί. Περνάει τὸ βόλ' ἀπ' τοῦ
δαχ'λίδ' (εἶναι ἄριστος σκοπευτῆς) Θεσσ. (Δομοκ.) Ἐβούλ-
λωναν τὸ δαχτυλίδι οἱ παλιοὶ (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.)
Πελοπν. (Καλάβρυτ.) || Παροιμ.

Τὰ δαχτυλίδια ἂν πέσουνε, τὰ δάχτυλα 'πομένουν
(οἱ εὐπατρίδαι καὶ ἂν δυστυχίσουν, δὲν χάνουν τὴν εὐγένειαν
τῆς καταγωγῆς) Χίος. Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαχ. πολλαχ.
Τσίτσιρος κὶ ἀνυπόλυτος καὶ δαχτυλίδια φορεῖ (ἐπὶ πτω-
χαλᾶζόνων) Ν. Πολίτ., Παροιμ. 4, 304. || Αἰνίγμ.

Δαχτυλίν πυρκαϊόν, | πυρκαϊὸν καμαρωτόν,
ἀπὸ τὸν πύρρον ἐπ-πεσε, | ποτ-τέ του 'έν ἐροῶσεν
(ὁ ὄφις) Κύπρ.

Δαχτυλίδι λατρινό, | λατρινό, ξελατρινό,
χίλιους γκρεμοὺς γκρεμίζεται, | πέφτει τσαὶ δὲ τσατσίζε-
ται

(τὸ ποτάμι) Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) || Ἄσμ.

Νύφ-φη μου, πωὸς σὲ χτένισε ντζ'αὶ ποῦ 'ν' d' ἀποχτε-
νιδτζια,
ποῦ τὰ γυρεῦτζ' ὁ χρυσοφός, νὰ κάμη δαχτυλιδτζια;
Λέρ.

Βάζ-ζει τὸ ἡλ-λιόμ βρόσωπο ν-γαὶ τὸ φενγάρι στηῆος
καὶ τὰ χαλικοπέτραδα κουμβιά καὶ δαχτυλιδγια
Νίσυρ.

Ὁ ἡλιος, ὅδε πρωτοβγῇ, λάβει 'ς τὸ πρόσωπό σου
καὶ δαχτυλίδια κάνουνε οἱ γι-ἄκρες τῷ μαλλίῳ σου
Κρήτ.

Αὐτὸ σοῦ στέλνω, χρυσικέ, ἓνα δραμάκι ἀσήμι,
νὰ φκεγάσης κούπα κὶ σταυρό, σταυρὸ κὶ δαχτυλίδι
Θεσσ. (Καρδίτσα.)

Βγάλ-λει ἀπ' τὸ ἄχτυλι τ-της ὁμορφον ἄχτυλίδι,
'ς τὰ χεῖλη της τὸ πόσυρε κὶ ὅξω βγαίν-ν' ἡ ψυχὴ της
Κάσ.

Τ' ἀνάστημά της τὸ ψηλὸ νὰ 'ναι σὰν κυπαρίσσι,
νὰ 'χη κορμάκι ἀγγελικὸ καὶ μέση δαχτυλίδι
Πελοπν. (Λακων.)

"Εναν ὁμορφο Φραγκάκι, | πού 'ρτε μ-μὲ τὸ παμποράκι
καὶ φορεῖ χρουσι κ-καδένα, | ἄχτυλία ἡγαμαντένα
Κάρπ. β) Ὁ δακτύλιος ἀρραβῶν κοιν. καὶ Πόντ. (Χαλδ.
κ.ά.) Τσακων. (Χαβουτσ.): "Εδωσαν λόγο καὶ τὸ Σάββα-
το βράδν θὰ βάλουν τὰ δαχτυλίδια κοιν. Φορεῖ δαχτυλίδι,
εἶναι ἀρραβωνιασμένη Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Γιατί φορεῖς
δαχτυλίδι; Παντρεύτηκες καὶ δὲν τῷμαθα; Πελοπν. (Τρι-
φυλ.) || Φρ. Ἀλλάξανε - περάσανε - βάσανε δαχτυλίδια
(ἡρραβωνίσθησαν) κοιν. Ἐδωκα δαχτυλίδι (ἡρραβωνίστην)
Κρήτ. Ἐθνηκαν δαχτυλίδι (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.)
(Χαλδ.) Ἀλλάξαν δαχ'λίδια (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.)
Θάσ. Τσ' ἔδωσι δαχτ'λίδ' (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) Εὐβ.
("Ακρ.) Πάω τὸ δαχτυλίδι (ἀρραβωνίζομαι) Ζάκ. Γένουνδι
μὲ τοῦ καλὸ τὰ συμβάσματα κὶ ἀλλάζιτι τὰ δαχ'λιδγια (συ-
βάσματα = οἱ ἀρραβῶνες) Θεσσ. (Ἀνατ.) Ρίχνω τὸ δαχτυ-
λίδ' (διαλύω τὸν ἀρραβῶνα) "Ηπ. Ἐκλωσεν τὸ δαχτυλίδ'
(συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) Χαλδ. Θὰ μᾶς γυρίσουν πίσον
τὸ δαχτ'λίδ' (θὰ ἀθετήσουν τὴν ὑπόσχεσίν των) Μακεδ.
(Λακκοβ.) || Παροιμ.

Τὸ δαχτυλίδι βάζοντας καὶ ἡ καρδιά γέροντας
(ὁ ἀρραβωνιζόμενος καθίσταται σώφρων ἐγκαταλείπων τὴν
προτέραν ζωηρότητα) Αἰγίν. || Ἄσμ.

Ζητ' ἄωρος τῆς νιᾶς φιλή κ' ἡ κόρη ἄχτυλί
Κάρπ.

